
UREDNIČKO SLOVO

Među devijantnim ponašanjima, po svojim posljedicama ovisnost o drogama i kriminal povezan s ovisnošću, u suvremenoj zapadnoj civilizaciji zauzimaju mjesto u samom vrhu. Zbog toga svaka razvijenija zemlja ulaže goleme napore i sredstva kako bi prevenirala ili uspostavila kvalitetnu društvenu kontrolu nad tim socijalnim zlom. Budući da je, međutim, kriminal povezan uz promet i ilegalno tržište droge međunarodnog karaktera, nisu dovoljni samo nacionalni programi prevencije i kontrole, već je ustanovljena i međunarodna suradnja na različitim razinama. Moglo bi se reći da je zbog posljedica koje droga i kriminal povezan s njom imaju na globalnoj razini, međunarodna suradnja na suzbijanju jedna od najrazvijenijih. Stoga, na nacionalnim razinama, djelotvorno uključivanje u programe suzbijanja prometa i prodaje te tretmana ovisnika nužno podrazumijeva i uključenost u međunarodnu mrežu suradnje.

Dr. Slavko Sakoman, kao međunarodno priznati znanstvenih i stručnjak, utemeljitelj mnogih preventivnih programa na lokalnim i nacionalnoj razini, te višegodišnji predsjednik državne komisije za suzbijanje zlouporabe droga, već četvrt stoljeća sustavno se bavi problemom zlouporabe droga. Ova knjiga jedna je od ponajboljih njegovih znanstvenih publikacija u tom smislu.

Studija je nastala kao rezultat njegova dugogodišnjeg međunarodnog iskustva – sudjelovanja u mnogim međunarodnim projektima i programima, istraživačkog iskustva i rezultata, poglavito dobivenih tijekom posljednjih pet godina u Institutu Pilar, te iskustva i rezultata kao višegodišnjeg predsjednika državne komisije za suzbijanje zlouporabe droga.

Objavljivanje ove knjige držim korisnim zbog nekoliko važnih razloga. Prvi je znanstveni, a odnosi se na sustavnu elaboraciju fenomena zlouporabe droga na svjetskoj i nacionalnoj razini, kakva, čini mi se, do sada nije učinjena u Hrvatskoj. Drugi se odnosi na korisnost studije

za obrazovanje mladih stručnjaka na akademskoj razini i razini edukacija za provedbu različitih programa suzbijanja zlouporabe droga. Treći, ali ne i manje važan, odnosi se na upoznavanje društvenih i političkih aktera s ovim fenomenom i pokušaj utjecanja da ga shvate ozbiljnije nego do sada – kako bi bolje senzibilizirali cijelo društvo za nje, a na političkoj razini donosili kvalitetnije odluke.

Međutim, ako bi knjiga bila tek mali pomak u ozbiljnijem razmišljanju javnosti o ovom socijalnom zlu, njezino bi objavljivanje imalo svrhu.

Urednik